

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2364/2021
28.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Пољопривредно газдинство АА из ..., кога заступа пуномоћник Марина Мича, адвокат из ..., против туженог „АГРОЗАШТИТА 012“ ДОО Пожаревац, кога заступа пуномоћник Душан Ђорђевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2521/20 од 15.12.2020. године, у седници одржаној 28.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2521/20 од 15.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2521/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревацу П 255/19 од 05.08.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име дуга исплати износ од 3.079.098,93 динара са законском затезном каматом од 24.04.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђеног износа из претходног става изреке за износ од још 3.485,07 динара са законском затезном каматом од 24.04.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је приговор пребијања туженог за исплату износа од 6.819.413,40 динара. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 373.390,98 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2521/20 од 15.12.2020. године одбијене су жалбе тужиоца и туженог као неосноване и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, а нарочито резултат вештачења, у погледу утврђених чињеница о висини међусобних потраживања парничних странака, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Наводима ревизије се указује на битне повреде одредаба парничног поступка, што није законом прописан разлог за изјављивање посебне ревизије. Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 17.05.2019. године са захтевом за исплату новчаног износа од 8.047.518,60 динара са каматом. Тужени је истакао приговор ради пребијања у износу од 6.819.413,40 динара. Тужилац је у поднеску од 06.03.2020. године смањивши тужбени захтев на износ од 3.082.584,00 динара који према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1евро=117,9612 динара) представља износ од 26.132 евра.

По члану 28. ЗПП ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије или другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Приговор ради пребијања је несамостална парнична радња туженог везана за постојање тужбеног захтева и само до висине потраживања истакнутог у тужбеном захтеву.

Следом наведеног, за изјављивање ревизије меродавна је вредност главног захтева, која у конкретном случају не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић